

Factors Influencing Having Papers Accepted for Publication in International Journals among Academic Personnel of the Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University

Journal of Organizational Innovation & Culture, 15(1), 29-41.

ISSN: 2822-0862 (Online) ISSN: 2822-0854 (Print)

<https://skjournal.msu.ac.th>

Received (22 January 2024) : Revised (21 February 2024) : Accepted (27 March 2024)

Suchada Kongsawat ¹

¹Educator, Professional Level, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai
Corresponding author: Suchada Kongsawat. email: suchada.k@psu.ac.th (Kongsawat.S)

Citation

Kongsawat.S. (2024). Factors Influencing Having Papers Accepted for Publication in International Journals among Academic Personnel of the Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University. *Journal of Organizational Innovation & Culture*, 15(1), 29-41.

Abstract

The objective of this research was to determine the factors influencing having papers accepted for publication in international journals among academic personnel of the Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University. Data were collected from 472 subjects from the academic years 2017 to 2022. The independent variables were gender, department, level of education, academic title, place where the degree was earned (domestically or abroad), and work experience. The dependent variable was international publication. The research instrument was a data recording form, and data analysis was performed using binary logistic regression. The study found four factors significantly influencing having papers for publication in international journals at the 0.01 level: gender, department, level of education, and academic title.

Keywords: Influencing factor, publication, international journal, academic personnel

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สุชาดา กองสวัสดิ์¹

¹ นักวิชาการอุดมศึกษาชำนาญการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อ้างอิง

สุชาดา กองสวัสดิ์. (2567). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารนวัตกรรมและวัฒนธรรมองค์การ*, ปีที่ 15(1). หน้า 29-41.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยเก็บข้อมูลจากตัวอย่างจำนวน 472 ตัวอย่าง ระหว่างปีการศึกษา 2560-2565 ตัวแปรอิสระ คือ เพศ หน่วยงานที่สังกัด ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ สถาบันที่สำเร็จการศึกษา (ใน/ต่างประเทศ) ประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรตาม คือ การมีผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบบันทึกการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการถดถอยโลจิสติกส์แบบไบนารี (binary logistic regression) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ เพศ หน่วยงานที่สังกัด ระดับการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล, การตีพิมพ์ผลงาน, วารสารระดับนานาชาติ, บุคลากรสายวิชาการ

บทนำ

รัฐบาลปฏิรูปจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เมื่อเดือนพฤษภาคม ปีพุทธศักราช 2562 ซึ่งมีบทบาทสำคัญเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้ที่เน้นการวิจัยเป็นฐาน สามารถต่อยอดสู่นวัตกรรมที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม การกำหนดและจำแนกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ประเมินจากศักยภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานที่มุ่งผลิตผลลัพธ์ที่โดดเด่นตามความเชี่ยวชาญ (Ministry of Higher Education,

Science, Research and Innovation, 2022, p. 5-8)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่สังกัดกลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (global and frontier research) ซึ่งมีเป้าหมายเน้นการผลิตผลงานวิจัยขั้นสูงและการผลิตนักวิจัยที่มีคุณภาพให้มีความสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ เป็นผู้นำทางความรู้และเป็นเลิศในกลุ่มสาขาวิชา และมีศักยภาพในการสร้างนวัตกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีมูลค่าสูง ซึ่งมหาวิทยาลัยในกลุ่มนี้ต้องประเมินผลการดำเนินงานที่สะท้อนศักยภาพของสถาบันตาม

ตัวชี้วัด 4 ด้าน ได้แก่ อัตราการอ้างอิงของผลงานที่ ได้รับการตีพิมพ์ ชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษา การเคลื่อนย้ายของอาจารย์/นักวิจัย นักศึกษา และรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติระดับชาติและ/หรือนานาชาติของบุคลากรต่อจำนวนอาจารย์/นักวิจัยทั้งหมด นอกจากนี้จะต้องประเมินตัวชี้วัด ศักยภาพองค์กรซึ่งประกอบด้วย จำนวนอาจารย์ ต่อนักศึกษา ความร่วมมือวิจัยระดับนานาชาติ ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ได้รับการอ้างอิงเท่ากับ หรือมากกว่าจำนวนผลงานวิจัย และงบประมาณ ด้านการวิจัยต่อหัวบุคลากร (Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation, 2022, p.14) ในทางวิชาการมหาวิทยาลัยจึงต้อง แสดงออกถึงความเป็นเลิศผ่านกระบวนการยกระดับมาตรฐานของอาจารย์และการผลิตบัณฑิต ที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้รับการจัดอันดับที่สูงขึ้น ในมิติต่างๆ จากองค์กรชั้นนำระดับโลกด้าน การศึกษา จากผลการจัดอันดับโดย THE World University Ranking 2020-2021 มีสถาบัน อุดมศึกษาของไทยได้รับการจัดอันดับ จำนวน 17 แห่ง ประเมินจากค่าคะแนนรวมจากดัชนีด้านการ จัดการเรียนการสอน การวิจัย ผลงานวิจัยที่ได้รับการ อ้างอิง และการยอมรับในระดับนานาชาติ และ QS World University Ranking 2021 ประเมินจาก ชื่อเสียงด้านการวิจัยและจำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ อ้างถึง มีสถาบันอุดมศึกษาไทยได้รับการจัดอันดับ จำนวน 10 แห่ง ซึ่งพบมหาวิทยาลัยที่ได้รับการ จัดอันดับในระดับสูงล้วนเป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่มีผลงานทางวิชาการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ในอัตราส่วนที่สูง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องผลิตผลงานทางวิชาการที่มี คุณภาพสามารถนำไปใช้อ้างอิง นำผลจากการ วิจัยไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการ สร้างนวัตกรรมให้กับประเทศชาติ ซึ่งนอกจาก จะสร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติแล้วยังนำไปสู่ การทำความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ ทั้งในและต่างประเทศอีกด้วย (Ministry of Higher

Education, Science, Research and Innovation, 2022, pp. 53-55) จึงสะท้อนให้เห็นว่าการวัด ประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถาบันและการได้ รับการยอมรับจากองค์กรชั้นนำระดับโลกมีตัวชี้วัด ด้านวิจัยเป็นสำคัญ ซึ่งแนวทางหนึ่งที่จะขับเคลื่อน ให้มหาวิทยาลัยก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยการ วิจัยระดับแนวหน้าของโลกจึงต้องอาศัยกลยุทธ์ ใน 3 ด้านหลักๆ ได้แก่ 1) ด้านการจัดการของ มหาวิทยาลัยที่ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมกันว่า “มหาวิทยาลัยต้องก้าวสู่ความเป็นนานาชาติและ ความเป็นนานาชาติจะเกิดได้ก็ด้วยอาจารย์ที่มี ผลงานระดับนานาชาติ” 2) ด้านคุณภาพบุคลากร ที่มหาวิทยาลัยจะต้องสร้างผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถทำให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ และผลักดันให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการที่ มีคุณภาพตีพิมพ์ในระดับนานาชาติที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับสากล และ 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดระบบบริหารจัดการ หรือหน่วยงานที่เอื้อต่อนักศึกษาและอาจารย์ ชาวต่างชาติ (Srisawat, 2020, pp. 7-10)

จากข้อมูลข้างต้นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงมีนโยบายในการสร้างความเป็นเลิศ ผ่านกระบวนการยกระดับคุณภาพที่มุ่งหวังจะ ก้าวสู่ความเป็นผู้นำทางวิชาการและนวัตกรรม ในระดับนานาชาติ พัฒนาสังคมโดยมีการวิจัย เป็นฐานการพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและการ ผลิตบัณฑิตให้มีขีดความสามารถด้านการวิจัยให้มี ชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (Prince of Songkla University, 2023) ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย คณะศิลปศาสตร์ จึงกำหนดแผนกลยุทธ์ด้านวิจัยที่เน้นการผลิตและ เผยแพร่งานวิจัยและผลงานวิชาการ ด้านภาษา วัฒนธรรมและการพัฒนามนุษย์ โดยการสร้าง ระบบสนับสนุนการวิจัยเพื่อยกระดับผลงานสู่ ความเป็นนานาชาติ ผลักดันวารสารศิลปศาสตร์ ให้เข้าสู่ฐานข้อมูลในระดับนานาชาติ (Prince of Songkla University, Faculty of Liberal Arts,

2023, p.13) เพื่อขับเคลื่อนให้ผลการดำเนินงานสอดคล้องตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตามผลการดำเนินงานของคณะศิลปศาสตร์จากฐานข้อมูล SciVal ระหว่างปี 2020-2022 พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีผลงานตีพิมพ์ทั้งสิ้นจำนวน 44 บทความ เฉลี่ยปีละประมาณ 14 บทความ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนบุคลากรสายวิชาการทั้งหมดของคณะที่มีประมาณ 80 คน พบว่า จำนวนผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่าคุณลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ได้แก่ เพศ หน่วยงานที่สังกัด คุณวุฒิ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์การทำงาน โดยพบว่า เพศชาย ที่มีคุณวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาเอก และอายุระหว่าง 31-40 ปี มีโอกาสตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติสูง (Juychum *et al.*, 2019, p.11). ซึ่งบุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน สามารถผลิตผลงานวิจัยได้ปริมาณที่แตกต่างกัน และพบว่าผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานวิจัยสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับตำแหน่งทางวิชาการอื่นๆ (Junphuang & Athinuwat, 2016, p. 10) (Tonput, & Srisap, 2022, p. 169) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติของบุคลากรคณะศิลปศาสตร์ และเพื่อให้การศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มากขึ้น ผู้วิจัยจึงขยายขอบเขตการศึกษาโดยเพิ่มตัวแปร ประสบการณ์การทำงาน และสถาบันที่สำเร็จการศึกษาเข้ามาในการศึกษาครั้งนี้ด้วยผลที่ได้จากการศึกษาจะนำไปใช้ประกอบการ

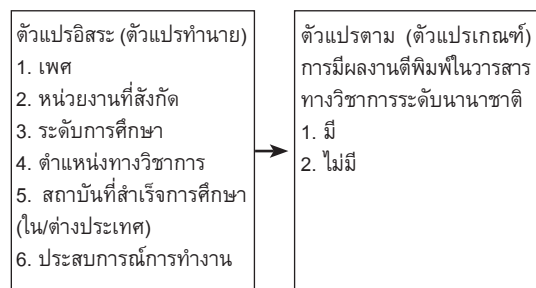
วางแผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายวิชาการให้สามารถพัฒนาผลงานทางวิชาการและสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ สอดรับกับกลยุทธ์ของคณะและมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ

วิธีการศึกษา

กรอบแนวคิดการศึกษา

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ได้แก่บุคลากรสายวิชาการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่ปฏิบัติงานระหว่างปี พ.ศ. 2560-2565 จำนวน 472 ตัวอย่าง

การศึกษาค้นครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกข้อมูลที่พัฒนาขึ้น เก็บข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลจากสารสนเทศที่เผยแพร่ในเว็บไซต์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเก็บข้อมูลการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติจากระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HRMIS) ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2565 ซึ่งเป็นระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้บุคลากรรายงานผล

งานทางวิชาการ นำมาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกข้อมูลการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ หน่วยงานที่สังกัด ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ สถาบันที่สำเร็จการศึกษา (ในต่างประเทศ) และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 การมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ ได้แก่ ฐานข้อมูล ERIC, MathSciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science, JSTOR, Project Muse

การพัฒนาเครื่องมือ

แบบบันทึกข้อมูลครั้งนี้พัฒนาจากการกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษา และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง นำแบบบันทึกข้อมูลให้ผู้บริหารคณะที่รับผิดชอบภารกิจขับเคลื่อนนโยบายด้านวิจัยตรวจสอบความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

กระบวนการเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้วิจัยสร้างตารางแบบบันทึกข้อมูลขึ้นจากโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1) ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ หน่วยงานที่สังกัด ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ สถาบันที่สำเร็จการศึกษา (ในต่างประเทศ) และประสบการณ์การทำงาน จากข้อมูลสารสนเทศรายชื่อบุคลากรคณะศิลปศาสตร์ และข้อมูลประวัติบุคลากรที่เผยแพร่ในเว็บไซต์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2) ข้อมูลการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติจากระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HRMIS) ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2565

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ไม่มีความเสี่ยงหรืออันตราย เนื่องจากผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้ว จากระบบสารสนเทศของคณะศิลปศาสตร์และระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน 2566 ผู้วิจัยปิดบังไม่เปิดเผยชื่อ (decode) ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลที่มีการระบุตัวตนไม่มีข้อมูลที่จะสืบค้นถึงตัวบุคคล และการนำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาประมวลผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมอาร์ (R program) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. ค่าสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ ได้แก่ การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test: χ^2) และวิเคราะห์โดยใช้การถดถอยโลจิสติกส์แบบไบนารี (binary logistic regression analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงพหุที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำนายเหตุการณ์ที่สนใจว่าจะเกิดหรือไม่เกิดเหตุการณ์นั้นภายใต้อิทธิพลของตัวปัจจัย

ประกอบด้วยตัวแปรตาม (หรือตัวแปรเกณฑ์) 2 ค่า คือ ไม่เกิดเหตุการณ์ ($y = 0$) หรือเกิดเหตุการณ์ ($y = 1$) และตัวแปรอิสระ (หรือตัวแปรทำนาย) (Chuchip, 2018, p. 1) มีขั้นตอนดังนี้

2.1 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test: X^2) และศึกษาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร

2.2 นำตัวแปรทำนายทั้งหมดมาวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกส์แบบไบนารี (binary logistic regression) ซึ่งเป็นวิธีที่นำตัวแปรทำนายทั้งหมด 6 ตัว ($x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6$) เข้าสมการพร้อมกัน จากนั้นพิจารณาตัวแปรทำนายที่ไม่มีผลต่อการทำนายโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจนำออกทีละตัว (backward method) จนกระทั่งเหลือตัวแปรทำนายที่สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรเกณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Kaiyawan, 2012, pp. 9-10)

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 472 ตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 272 ตัวอย่าง (ร้อยละ 57.63) สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 281 ตัวอย่าง (ร้อยละ 59.53) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 251 ตัวอย่าง (ร้อยละ 53.18) ส่วนใหญ่ยังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 319 ตัวอย่าง (ร้อยละ 67.58) สำเร็จการศึกษาจากในประเทศ จำนวน 249 ตัวอย่าง (ร้อยละ 52.75) และมีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 149 ตัวอย่าง (ร้อยละ 31.57) ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติเป็นจำนวนมากถึง 406 ตัวอย่าง (ร้อยละ 86.02) ส่วนที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติมีเพียงจำนวน 66 ตัวอย่าง (ร้อยละ 13.98) ดัง Table 1

Table 1 Personal information and work published in international academic journals.

General information	Number of Samples						Total	Percentage
	2560	2561	2562	2563	2564	2565		
Gender								
Female	47	50	45	46	42	42	272	57.63
Male	31	33	36	36	33	31	200	42.37
Affiliation								
Department of Foreign Languages	44	47	49	49	47	45	281	59.53
Department of Social, Cultural and Human Development	34	36	32	33	28	28	191	40.47
Education								
Bachelor's degree - Master's degree	40	43	42	38	31	27	221	46.61
Doctoral degree	38	40	39	44	44	46	251	53.39
Academic position								
No position	51	55	57	57	51	48	319	67.58

Table 1 Personal information and work published in international academic journals. (cont.)

General information	Number of Samples						Total	Percentage
	2560	2561	2562	2563	2564	2565		
Assistant Professor	16	17	15	14	13	15	90	19.07
Associate Professor	11	11	9	11	11	10	63	13.35
Institution of graduation								
Graduate degree abroad	37	38	38	39	36	35	223	47.25
Graduate degree in Thailand	41	45	43	43	39	28	249	52.75
Work Experience								
under 5 years	25	28	27	28	23	18	149	31.57
6-15 years	20	19	23	25	26	28	141	29.87
16-25 years	16	16	16	13	13	15	89	18.86
over 26 years	17	20	15	16	13	12	93	19.70
Publication in international journals								
No publication	7	11	10	11	13	14	66	13.98
Have publication	71	72	71	71	62	59	406	86.02

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทาง

วิชาการระดับนานาชาติ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square test : X^2) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และ ประสบการณ์การทำงาน ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดัง Table 2

Table 2 Relationship between personal factors and publications in international journals using Chi-square (Chi-Square test : X^2)

General information	Total	Publication in international journals		X^2	p-value
		No publication	Have publication		
Gender				2.626	0.11
Female	272 (100%)	240 (88.2%)	32 (11.8%)		

Table 2 Relationship between personal factors and publications in international journals using Chi-square (Chi-Square test : χ^2) (cont.)

General information	Total	Publication in international journals		χ^2	p-value
		No publication	Have publication		
Male	200 (100%)	166 (83.0%)	34 (17.0%)		
Affiliation				0.122	0.73
Department of Foreign Languages	191 (100%)	163 (85.3%)	28 (14.7%)		
Department of Social, Cultural and Human Development	281 (100%)	243 (86.5%)	38 (13.5%)		
Education				37.107	0.00*
Bachelor's degree - Master's degree	221 (100%)	213 (96.4%)	8 (3.6%)		
Doctoral degree	251 (100%)	193 (76.9%)	58 (23.1%)		
Academic position				36.424	0.00*
No position	319 (100%)	393 (92.1%)	25 (7.8%)		
Assistant Professor	90 (100%)	72 (79.1%)	19 (21.1%)		
Associate Professor	63 (100%)	41 (65.1%)	22 (34.9%)		
Institution of graduation				3.285	0.07
Graduate degree abroad	223 (100%)	185 (83.0%)	38 (17.0%)		
Graduate degree in Thailand	249 (100%)	221 (88.8%)	28 (11.2%)		
Work Experience				18.235	0.00*
under 5 years	149 (100%)	139 (93.3%)	10 (6.7%)		
6-15 years	141 (100%)	125 (88.7%)	16 (11.3%)		
16-25 years	89 (100%)	72 (80.9%)	17 (19.1%)		
over 26 years	93 (100%)	70 (75.3%)	23 (24.7%)		

2.2 การวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ

จากการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกส์แบบไบนารี (binary logistic regression) โดยนำตัวแปรทำนายทั้งหมดเข้าสมการถดถอยโลจิสติกส์ แล้วพิจารณาตัวแปรทำนายที่ไม่มีผล

ต่อการทำนายโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจนำออกที่ละตัว (backward method) ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศ หน่วยงานที่สังกัด ระดับการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value} < 0.01$) โดยมีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติดังนี้

1) เพศชาย เมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิงมีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 2.32 เท่า (95% C.I.; 1.24-4.32)

2) ผู้ที่สังกัดวิชาสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่สังกัดสาขาวิชาสังคม วัฒนธรรม และการพัฒนามนุษย์ มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 2.65 เท่า (95% C.I.; 1.36-5.15)

3) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี-ปริญญาโท มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 7.76 เท่า (95% C.I.; 3.39-17.80)

4) ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้มีตำแหน่งทางวิชาการ มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 4.90 เท่า (95% C.I.; 2.31-10.37) และในทำนองเดียวกันผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้มีตำแหน่งทางวิชาการมีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 2.29 เท่า (95% C.I.; 1.11-4.73) กล่าวคือ ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูง มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติสูงกว่าผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับต่ำกว่านั่นเอง สังเกตได้จากค่า Odds Ratio ที่มากขึ้นเมื่อมีระดับตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นดัง Table 3

Table 3 Factors affecting publications in academic journals.

Factor	Coeff	Std. Error	p-value	Odds Ratio	95%	CI
Gender			0.008			
Female	{0}					
Male	0.840	0.318	0.008	2.32	1.24	4.32
Affiliation			0.003			
Department of Foreign Languages	{0}					
Department of Social, Cultural and Human Development	0.973	0.340	0.004	2.65	1.36	5.15
Education			0.000			
Bachelor's degree - Master's degree	{0}					
Doctoral degree	2.049	0.423	0.000	7.76	3.39	17.80
Academic position			0.000			
No position	{0}					
Assistant Professor	0.827	0.371	0.026	2.29	1.11	4.73
Associate Professor	1.588	0.383	0.000	4.90	2.31	10.37

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า

เพศ มีความสัมพันธ์กับการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศชายเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิง มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 2.32 เท่า อาจเป็นผลมาจากว่าเพศชายจะมีความตั้งใจ มีความรับผิดชอบ มีความมุ่งมั่นสูง กำหนดเป้าหมายในเส้นทางอาชีพที่ชัดเจนและมีความคาดหวังต่อความสำเร็จ ดังทัศนะของนักจิตวิทยาที่ Chitayasothorn (2018, pp. 203-204) ได้ศึกษาไว้พบว่า เพศชายจะมีบทบาททางเพศกับการประสบความสำเร็จ นับถือตนเอง การมุ่งมั่น การมุ่งความสำเร็จ และการแข่งขัน รวมทั้งการประสบความสำเร็จด้านวิชาการ

หน่วยงานที่สังกัด มีความสัมพันธ์กับการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ที่สังกัดวิชาสาขาวิชาภาษาต่างประเทศเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่สังกัดสาขาวิชาสังคม วัฒนธรรม และการพัฒนามนุษย์ มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 2.65 เท่า อาจจะเป็นผลมาจากอาจารย์สาขาวิชาภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ และส่วนหนึ่งเป็นชาวต่างประเทศ ทำให้มีความเชี่ยวชาญด้านการเขียนภาษาอังกฤษทางวิชาการ มีทักษะด้านภาษาที่ส่งผลต่อความสามารถในค้นคว้าและเข้าถึงเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งสาขาวิชาภาษาต่างประเทศเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษประยุกต์ศึกษา กำหนดให้มีการ

เรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ส่งผลให้อาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์สามารถผลักดันให้เกิดผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นโอกาสหนึ่งในการพัฒนาผลงานทางวิชาการระดับนานาชาติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Wittayawuttikul *et al.* (2015, pp.14-16) ที่พบว่าผลงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นผลงานที่มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการผลิตผลงานวิจัย แต่กลับพบว่าปัญหาของอาจารย์ด้านสังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ยังคงเขียนบทความเป็นภาษาไทยและตีพิมพ์ผลงานในวารสารภายในประเทศ

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 7.76 เท่า เนื่องจากการศึกษาในระดับปริญญาเอกผู้เรียนต้องศึกษาวิจัยและจัดทำรายงานผลการวิจัยในรูปแบบดุษฎีนิพนธ์ ผลการวิจัยจะต้องแสดงถึงองค์ความรู้ใหม่และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา เพื่อพิสูจน์ว่าผู้เรียนมีความรู้ที่ลึกซึ้งในหัวข้อวิจัยที่ศึกษา และผู้เรียนจะต้องเผยแพร่ผลการศึกษาร่วมวิชาการด้วยการนำเสนอผลงานที่ประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารในระดับนานาชาติ ประสบการณ์ดังกล่าวถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะเสริมศักยภาพของผู้ที่ปฏิบัติงานสายวิชาการในมหาวิทยาลัยต่อการประเมินปัญหาและผลกระทบที่จะนำมาศึกษาวิจัยต่อยอดในมิติที่สูงขึ้นหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Juychum *et al.* (2019, p.11) ที่พบว่า การศึกษาระดับปริญญาเอกเป็นปัจจัย

สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ สาเหตุจากการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ต้องการให้ผลงานวิจัยของนักศึกษาเผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ซึ่งแตกต่างจากหลักเกณฑ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาตรีในประเทศไทยที่ไม่ได้กำหนดการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ

นอกจากนี้ผลการศึกษาค้างนี้ยังชี้ให้เห็นว่าตำแหน่งทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ใช่ตำแหน่งทางวิชาการมีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 4.90 เท่า และผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ใช่ตำแหน่งทางวิชาการมีโอกาสตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 2.29 เท่า ผู้วิจัยมองว่ามีหลากหลายประเด็นที่เป็นส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับสูงจะมีความเชี่ยวชาญในระดับวิธีวิจัย มีประสบการณ์และความสามารถด้านการเขียนเชิงวิชาการที่ลุ่มลึก สอดคล้องกับ Junphuang & Athinuwat (2016, p. 10) แสดงถึงผลการศึกษาว่าบุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกันสามารถผลิตผลงานวิจัยได้ปริมาณที่แตกต่างกัน จากผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe เกี่ยวกับปริมาณผลงานวิจัย พบว่าบุคลากรสายวิชาการตำแหน่งอาจารย์ผลิตผลงานวิจัยได้น้อยกว่าบุคลากรสายวิชาการตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และบุคลากรสายวิชาการตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ผลิตผลงานวิจัยได้น้อยกว่าบุคลากรสายวิชาการตำแหน่งรองศาสตราจารย์ 2) ผลงานที่ใช้ประกอบการ

ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตามประกาศ ก.พ.อ.2565 กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการแต่ละระดับต้องมีผลงานประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่แล้ว ผลงานวิจัยจึงเป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขานั้นๆ จนได้รับการยอมรับทางวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัย Tonput & Srisap (2022, p. 169) ที่พบว่า ตำแหน่งทางวิชาการมีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารระดับนานาชาติ โดยเฉพาะตำแหน่งศาสตราจารย์มีผลทำให้มีโอกาสตีพิมพ์ผลงานวิจัยสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับตำแหน่งทางวิชาการอื่นๆ ในระดับถัดลงมา จึงสามารถเข้าใจได้ว่าบุคลากรทางวิชาการมีการใช้ผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติประกอบการขอรับพิจารณาแต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งส่งผลให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนในการวิจัยและตีพิมพ์ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติมากขึ้น 3) การทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการจะได้รับโอกาสทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาในหลักสูตรบัณฑิตศึกษาและดุขฎีบัณฑิต ถึงแม้จะไม่ได้ศึกษาวิจัยด้วยตัวเอง แต่เป็นผู้ร่วมวางแผน ให้คำแนะนำเชิงทฤษฎีแนวคิด และวิธีการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ หากอาจารย์ที่ปรึกษาวางแผนงานที่ดีจะสามารถผลักดันให้ผลงานของนักศึกษาได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติได้ และดังที่ Yodsongtrakul (2019, p. 30) ยังให้ความเห็นว่า การประเมินคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยมีตัวชี้วัดที่สำคัญที่สะท้อนคุณภาพของอาจารย์ โดยเฉพาะอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรจะแสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนผลการศึกษานอง Matwiwat (2023, pp.

91-92) ที่พบว่าตำแหน่งทางวิชาการมีผลต่อการได้รับผลการประเมินการปฏิบัติงานระดับดีเด่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ส่งผลให้ผู้ที่มิตำแหน่งทางวิชาการมีโอกาสที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการจึงจำเป็นต้องผลิตผลงานทางวิชาการต่อเนื่องอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปี

4) นโยบายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการจ่ายเงินค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการซึ่งพบว่าเกณฑ์การพิจารณาจะให้คุณค่าผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติอยู่ในการประเมินระดับสูงซึ่งจะทำให้ได้รับเงินค่าตอบแทนสูงเช่นกัน จึงเป็นการจูงใจที่สำคัญในการผลิตผลงานทางวิชาการระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า เพศหน่วยงานที่สังกัด ระดับการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการมีอิทธิพลต่อการมีผลงานทางวิชาการ ดังนั้น คณะจะต้องพัฒนากลไกการสนับสนุนให้เกิดงานวิจัยให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นการส่งเสริมให้พัฒนาศักยภาพการพัฒนาผลงานวิจัยระดับนานาชาติในเพศหญิง ผู้ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกและผู้ที่ยังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ โดยกำหนดตัวชี้วัดด้านวิจัยที่ทำทำระดับสาขาวิชาให้รางวัล/ผลตอบแทนเมื่อผลิตผลงานได้ตามเป้าหมาย

ส่งเสริมการตั้งกลุ่มวิจัยที่มีการผสมผสานระหว่างหน่วยงานเพื่อให้เกิดการบูรณาการและเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาผลงานทางวิชาการ นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้บังคับบัญชาชั้นต้นควรร่วมกันวางแผนวางแผนการพัฒนารายบุคคลและกำกับติดตามให้บุคลากรสายวิชาการที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกมีทิศทางการพัฒนาตนเองอย่างมีเป้าหมาย และจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพนักวิจัย เช่น การจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลการวิจัยร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือและนักวิจัยจากต่างประเทศเพื่อต่อยอดความร่วมมือในระดับนานาชาติ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยระดับนานาชาติ การจัดกิจกรรมพัฒนาผลงานตีพิมพ์ในรูปแบบ Retreat จากผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติเพื่อรับฟังรับคำปรึกษาได้อย่างตรงไปตรงมา เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการกับมหาวิทยาลัยคู่แข่งที่มีผลการดำเนินงานเด่น โดยศึกษาในมิติระบบบริหารจัดการและระบบสนับสนุนด้านการวิจัยร่วมด้วย

2.2 ควรศึกษาปัญหาในการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการสาขาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2.3 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ภาระงาน งบประมาณสำหรับการวิจัย การมีส่วนร่วมในผลงานตีพิมพ์ และข้อมูลการพัฒนาตัวเองด้านวิจัย เป็นต้น

2.4 ควรวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

References

- Chuchip, K. (2018). *Logistic regression, remote sensing technical note*. <https://forest-admin.forest.ku.ac.th/304xxx/?q=system/files/book/5%282018%29%20Logistic%20Regression.pdf>
- Chitayasothorn, D. (2018). Sex roles: A psychological perspective. *The Journal of the University of the Thai Chamber of Commerce in Humanities and Social Sciences*, 28(1), 195-208.
- Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation. (2022). *Higher education plan to produce and develop the country's workforce, 2021-2027 revised edition 2023-2027*. Office of the Permanent Secretary, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation.
- Prince of Songkla University, Faculty of Liberal Arts. (2023). *Faculty of liberal arts strategic plan 2022-2026*. Songkhla: Prince of Songkla University.
- Srisawat, P. (2020). Global university rankings and implications for Thai universities. *Journal of Business, Economics and Communications*, 15(3), 1-12.
- Juychum, D., Sangmanee, R., Siriphan, S., Mettarikanon, D., & Kamhaengkit, R. (2019). Influencing factors of producing academic publication in international journal of lectures at princess of Naradhiwas University. *Prince of Naradhiwas University of Humanities and Social Science*, 6(2), 1-13.
- Junphuang, N., & Athinuwat, D. (2016). Factors affecting publications production of the members of Faculty of Science and Technology, Thammasat University. *Thai Journal of Science and Technology*, 5(1), 1-19.
- Kaiyawan, Y. (2012). Principle and using logistic regression analysis for research. *Rajamangala University of Technology Srivijaya Research*, 4(1), 1-12.
- Tonput, P., & Srisap, J. (2022). Factors influencing academic works of the academic staff in the Faculty of Dentistry, Mahidol University. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University*, 28(2), 158-172.
- Matwiwat, K. (2023). Factors affecting the evaluation of outstanding performance of academic staff at the Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University. *Inthaninthaksin Journal*, 18(3), 75-98.
- Wittayawuttikul, R., Wipawin, N., & Premkamolnetr, N., (2015). The development of a social network model to enhance research productivity of Faculty Members in Thai Research Universities. *TLA Research Journal (Thai Library Association)*, 8(1), 1-21.
- Yodsongtrakul, S. (2019). Instructors : The key performance indicator in quality assurance. *Journal of Education Silpakorn University*, 17(2), 22-32.